



01.02-05-2

13.12.2012

Број: 05-05-1-3787-2/12
Сарајево, 13. децембар 2012. године

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

**BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPSTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO**

PRIMLJENO: 19.12.2012

Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01.02	05-2	1377	12

S

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор између Босне и Херцеговине и Републике Молдавије о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима. Уговор је потписа г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 19. јуна 2012. године у Кишњеву.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић





Број: 08/1-31-23202-3/12
Сарајево, 04.12.2012.године

ПРЕДСЈЕДНИШТВО
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
САРАЈЕВО

ПРЕДСЈЕДНИШТВО	12.12	10
Министар	Др Златко Лагумџија	
Замјеник		
Секретар		
Одјел за правне ствари	3789	

ПРЕДСЈЕДНИШТВО БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
САРАЈЕВО

Предмет: Приједлог одлуке о ратификацији Уговора између Босне и Херцеговине и Републике Молдавије о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима, доставља се,-

У прилогу акта вам достављамо Приједлог одлуке о ратификацији Уговора између Босне и Херцеговине и Републике Молдавије о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима, потписан у Кишњеву, 19.06.2012.године, на српском, босанском, хрватском, молдавском и енглеском језику, те копију Мишљења које је Уред за законодавство Савјета министара Босне и Херцеговине дао на достављени текст Нацрта одлуке о ратификацији наведеног Уговора и копију обавјештења да је Савјет министара Босне и Херцеговине донио Приједлог одлуке о ратификацији предметног Уговора.

Подсјећамо да је Предсједништво Босне и Херцеговине на 23. редовној сједници, одржаној 30. маја 2012.године донијело одлуку број: 01-50-1-1546-16/12 о прихватању предметног Уговора.

Савјет министара Босне и Херцеговине је на својој 26. сједници одржаној 12. новембра 2012.године утврдио Приједлог одлуке о ратификацији предметног Уговора.

Молимо да Предсједништво Босне и Херцеговине, у складу са одредбама члана 15. члана 17. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора („Службени гласник БиХ“ број 29/00), одлучи о ратификацији предметног Уговора.

С поштовањем,

Прилога: Као у тексту.

МИНИСТАР

Др Златко Лагумџија

УГОВОР
ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И РЕПУБЛИКЕ МОЛДАВИЈЕ
О
ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У ГРАЂАНСКИМ И КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Босна и Херцеговина и Република Молдавија (у даљем тексту: Уговорне стране) у жељи з а развијањем с арадње у области пр авне помоћи у гр ађанским и кр ивичним стварима, а у циљу ефикаснијег остваривања права и интереса својих држављана, као и унапређења свеукупних односа и сарадње између двије државе, споразумјеле су се о сљедећем:

ГЛАВА I

ЗАЈЕДНИЧКЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Пружање правне помоћи

1. Уговорне стране обезбјеђују међусобну правну помоћ у грађанским и кривичним стварима под условима дефинисаним у овом уговору.

2. У смислу овог уговора, сљедећи изрази значе:

- а) "грађанске ствари" - грађанске, привредне и породичне ствари;
 - б) "кривичне ствари" - кривична дјела и привредни преступи;
 - ц) "држава молитељица" - држава која подноси молбу за правну помоћ;
 - д) "замољена држава" - држава којој је упућена молба за правну помоћ;
 - е) "централни орган" - надлежни орган државе молитељице или замољене државе који је одређен за достављање замолница за правну помоћ;
 - ф) "надлежни органи" - судови, тужилаштва, и други органи који се могу појавити у поступцима пружања међународне правне помоћи;
 - г) "правно лице" - субјекти који имају правни субјективитет према законима Уговорне стране,
- у којима су конституисани и имају сједиште.

Члан 2.

Правна заштита и приступ судовима и другим органима власти

1. Држављани једне Уговорне стране имају једнаку правну заштиту пред судовима и другим органима друге Уговорне стране, као и њени држављани.
2. Држављани једне Уговорне стране имају на територији друге Уговорне стране слободан приступ судовима и другим органима. Држављани једне Уговорне стране могу да заступају своје интересе, подносе захтјеве и предузимају радње пред судовима и другим органима друге Уговорне стране под истим условима као и њени сопствени држављани.

3. Одредбе ставова 1. и 2. овог члана примјењују се и на правна лица.

Члан 3.

Средство комуникације

1. У сврху пружања правне помоћи, онако како је дефинисано овим Уговором, надлежни органи Страна уговорница ће комуницирати путем својих Централних органа.

2. Централни органи наведени у тачки 1. су:

- за Босну и Херцеговину - Министарство правде Босне и Херцеговине,
- за Републику Молдавију - Министарство правде и Генерално тужилаштво.

3. У хитним стварима, комуникација може да се одвија преко Међународне криминалистичке полицијске организације (ИНТЕРПОЛ).

4. Дипломатски начин комуникације није искључен.

Члан 4.

Језик комуникације

1. Замољнице и пратећи документи подносиће се на службеном језику Државе молитељице, али ће уз њих бити приложен превод на службени језик замољене Државе или енглески језик.

2. Одговори на замољнице ће бити достављени на службеном језику замољене Државе, али ће уз њих бити приложен превод на језик Државе молитељице или енглески језик.

Члан 5.

Трошкови међусобно пружене правне помоћи

1. Уговорне стране сnose све трошкове настале у вези са пружањем правне помоћи на њиховој територији, укључујући и оне који се односе на прикупљање доказа.

2. Трошкове транспорта и дневнице свједока и вјештака у вези са њиховим путовањем сносиће Држава молитељица. Вјештак такође има право на хонорар који припада вјештаку.

3. Трошкови из става 2. овог члана биће наведени у позиву. На захтјев свједока или вјештака Држава молитељица исплатиће предужам за горе наведене трошкове, дјелимично или у цјелости.

Члан 6.

Садржај правне помоћи

Правна помоћ, у смислу овог уговора, обухвата:

- а) састављање, достављање и уручивање судских и вансудских аката;
- б) саслушања странака, свједока, вјештака и других лица;

- ц) испитивања вјештака;
- д) истраге и утврђивање чињеница;
- е) предузимање мјера гаранције и чувања;
- ф) утврђивање вјеродостојности докумената;
- г) обезбјеђивање копија и фотокопија извода докумената;
- х) признање и извршење судских и арбитражних одлука у грађанским стварима;
- и) друге облике правне помоћи у грађанским и кривичним стварима.

Члан 7. Обавеза подношења захтева

1. Молба за пружање правне помоћи, у складу са овим Уговором, подноси се у облику писаних молби -замолница.
2. Замолницу подноси суд или други надлежни орган Државе молитељице, а доставља се преко централног органа, до суда или другог надлежног органа замољене Стране уговорнице.

Члан 8. Садржај и форма замолнице

1. Замолница треба да садржи:
 - а) назив органа Државе молитељице који је издао замолницу, а по могућности, и назив замољеног органа;
 - б) име, презиме и очево име, датум рођења, пребивалиште, занимање и држављанство странака и њихово својство у поступку, а за правна лица назив и адресу сједишта;
 - ц) име, презиме и адресу правних заступника странака, ако их имају;
 - д) ознаку и опис случаја за који се тражи правна помоћ, а у кривичним стварима и правну квалификацију учињеног дјела;
 - е) предмет замолнице, а по потреби, и питања која се имају поставити лицу чије се саслушање тражи;
 - ф) навођење закона који се примјењују;
 - г) друге елементе предвиђене овим Уговором за поједине видове правне помоћи.
2. Замолница и приложени документи, који се достављају судовима и надлежним органима Стране уговорнице, требају имати потпис и печат суда или надлежног органа који их издаје.
3. Замољена Држава може да затражи додатне информације или документе који су потребни за рјешавање замолнице.

Члан 9. Начини пружања правне помоћи

1. Радње наведене у замолници се спроводе у складу са одредбама закона замољене Државе.
2. Страна уговорница може да примијени процесна правила друге Стране уговорнице, на захтјев ове последње, у случају да нису у супротности са њеном законском регулативом.

3. У случајевима захтјева за хитно поступање по замолници за правну помоћ, суд или надлежни орган образложиће га у писаном акту.

4. Ако замолница не може бити извршена у цјелости или дјелимично, на основу тачке 2. и 3. овог члана, онда замољена Држава о томе одмах обавјештава Државу молитељицу, наводећи разлоге због којих није дошло до извршење замолнице.

Члан 10.

Достављање замолнице надлежном органу

Ако орган замољене Државе није надлежан за удовољење замолници, замолницу упућује органу који је надлежан за извршење замолнице и о томе обавјештава надлежни орган у Држави молитељици, преко централних органа Страна уговорница.

Члан 11.

Немогућност удовољења замолници

Ако орган замољене Државе није надлежан за удовољење замолници, и не постоји други орган који би био надлежан да јој удовољи, он о томе, путем централног органа, обавјештава орган Државе молитељице и враћа достављене документе, наводећи разлоге за неизвршење замолнице.

Члан 12.

Одбијање удовољења замолници

1. Замољена држава може да одбије да пружи правну помоћ, ако услови из овог Уговора нису испуњени.

2. Замољена држава може да одбије да пружи правну помоћ, уколико сматра да ће удовољење замолници угрозити њен суверенитет и безбједност, или може бити у супротности са њеним законодавством.

3. У случајевима када се одбије пружање правне помоћи, Стране уговорнице ће обавијестити једна другу у писаној форми о томе, наводећи при том разлоге одбијања удовољења замолници.

Члан 13.

Изузеће од легализације

1. Јавне исправе које је саставио или издао суд или други надлежни орган једне стране уговорнице и које су снабђевене потписом и службеним печатом није потребно даље овјеравати ради употребе пред органима друге стране уговорнице.

2. Исто тако, није потребна ни даља овјера приватних исправа ако је ове овјерио суд или други надлежни орган.

3. Одредба става 1. овог члана односи се и на преписе јавних и приватних исправа које је овјерио суд или други надлежни орган.

Члан 14.
Потврђивање уручивања писмена

1. Уручење докумената се доказује доставницом која је сачињена у складу са законом замољене Државе. Доставница мора садржавати мјесто и датум уручења, потпис лица коме је писмено уручено, потпис службеника који је задужен да уручи документ и печат надлежног органа.
2. Ако примаоц одбија да прими документа, напомена о разлозима одбијања се уписује у доставницу.

Члан 15.
Заштите свједока и вјештака

1. Свједок или вјештак, који се појављује пред судовима или другим надлежним органима Државе молитељице у складу са позивом, без обзира на његово држављанство, неће бити судски гоњен, притворен или подвргнут било ком другом облику ограничења слободе за било која дјела или због извршења пресуда које су претходиле његовом доласку у Државу молитељицу.
2. Имунитет из тачке 1, престаје да важи ако свједок или вјештак, иако му је званично саопштено да његово/њено присуство у Држави молитељици више није потребно, исту није напустио у року од 15 дана послје његовог саслушања. Овај период не укључује временски период када свједок или вјештак, због неких разлога независних од његове воље, не може да напусти територију Државе молитељице.

Члан 16.
Информације о законима

Страна уговорница ће обавјештавати једна другу, на захтев, о законима на снази, или законима који су били на снази у њиховим државама, као и њиховој примјену на судовима.

ГЛАВА II
ПРАВНА ПОМОЋ У ГРАЂАНСКИМ СТВАРИМА

Члан 17.
Ослобађање од плаћања трошкова у вези са загарантованом правном помоћи

1. Када се појављују пред судовима једне Стране уговорнице, држављани друге Стране уговорнице имају право на ослобађање од судских такси и трошкова и могу да користе правну помоћ коју гарантује држава у току парнице, под истим условима, као и држављани ове посљедње.
2. Одредбе из тачки 1. се подједнако примјењују на правна лица.

Члан 18.
Радње надлежних органа у удовољавању замолницама

1. При удовољавању замолницама, замољени надлежни орган примењује законе своје државе. Замољени надлежни орган може примијенити, на захтјев надлежног органа молитеља, посебан поступак, ако то није у супротности са законским одредбама његове државе.

2. На захтјев надлежног органа молитеља, замољени надлежни орган доставља, благовремено, информацију о мјесту и временском року за удовољавање замолници, како би пружио заинтересованој страни могућност да помогне.

Члан 19.

Утврђивање адресе правних лица и појединаца

Када адреса лица на које се доставља замолница није позната, или достављена адреса није тачна, замољени надлежни орган предузима све неопходне мјере са циљем да је утврди. Ако је немогуће да се утврди адреса, замољени надлежни орган обавјештава надлежни орган Државе молитељице о томе.

Члан 20.

Достављање извода из матичних књига

1. Надлежни органи једне стране уговорнице доставиће, на захтјев, бесплатно, надлежним органима друге Стране уговорнице, увјерења о личном статусу, изводе из матичних књига као и овјерене копије одлука које су донијели судови у грађанским стварима, ако се ови документи односе на држављане Државе молитељице.

2. Достављање докумената из тачке 1. врши се преко Министарства правде сваке Стране уговорнице.

ГЛАВА III НАСЉЕДНЕ СТВАРИ

Члан 21.

Принцип једнакости

1. Држављани једне стране уговорнице могу на територији друге стране уговорнице стицати имовинска права на основу законског или тестаментарног наслеђивања под истим условима и у истом обиму као и држављани те стране уговорнице.

2. Држављани једне стране уговорнице могу изјавом посљедње воље (тестаментом) располагати својом имовином која се налази на територији друге стране уговорнице.

Члан 22.

Важесћи закон

1. Право наслеђивања у погледу покретне имовине се одређује законом Стране уговорнице чији је држављанин био умрли на дан његове смрти.

2. Право наслеђивања у односу на непокретну имовину се одређује законом Стране уговорнице на чијој територији се налази имовина.

3. Имовина која се наслеђује се сматра покретном или непокретном у складу са законом Стране уговорнице на чијој територији се налази имовина.

Члан 23.

Опорука

1. Облик састављања, измјене или опозива опоруке је облик који је прописан на дан састављања, измјене или опозива опоруке законом Стране уговорнице чији држављанин је био умрли или законом Стране уговорнице, на чијој територији је документ састављен.

2. Што се тиче пословне способности за састављање тестаментa, или његове измјене или опозива, као и правних посљедица мањкавости опорука, примјењиваће се закон Стране уговорнице чији је држављанин био умрли на дан састављања, измјене или опозива опоруке.

3. Према истом закону су дефинисане одредбе опоруке које су дозвољене.

Члан 24.

Саопштење о смртним случајевима

1. Када држављанин једне Стране уговорнице умре на територији друге Стране уговорнице, надлежни орган ове Стране обавјештава дипломатску мисију или конзуларно представништво друге Стране уговорнице, што је прије могуће, о смрти, и у исто вријеме доставља све податке који су познати о насљедницима, њиховом пребивалишту или боравишту, имовини која је предмет наслеђивања, као и о постојању опоруке. Ова одредба се такође примјењује када је надлежни орган једне Стране уговорнице обавијештен да је држављанин друге Стране уговорнице умро на територији треће државе, и оставио имовину на њеној територији.

2. Дипломатска мисија или конзуларно представништво који су упознати о смрти која се догодила под условима из тачке 1, као и о насљедству, саопштава ове детаље надлежном органу, како би предузео потребне мјере да се сачува насљедство.

3. Ако се на територији једне Стране уговорнице отвара оставински поступак и постоје подаци о насљедницима, који су држављани друге Стране уговорнице, надлежни орган обавјештава, без одлагања, дипломатску мисију или конзуларно представништво ове државе о томе.

ГЛАВА IV

ПРИЗНАВАЊЕ И ИЗВРШАВАЊЕ СУДСКИХ И АРБИТРАЖНИХ ОДЛУКА

Члан 25.

Судске одлуке

1. Страна уговорница признаће и извршиће на својој територији, под условима утврђеним овим уговором, слjedeће судске одлуке донесене на територији друге стране уговорнице:

а) судске одлуке у грађанским стварима, под којима се у смислу овог уговора подразумевају и привредне и породичне ствари;

б) судске одлуке у кривичним стварима у дијелу којим је одлучено о имовинско правним захтјевима.

2. На територији Страна уговорница биће признате, такође, без посебног поступка, одлуке органа старатељства, институција које се баве личним статусом и других институција у грађанским и породичним стварима које не захтијевају, због свог карактера, извршење.

Члан 26.

Услови за признање и извршење

Судске одлуке из члана 25. овог уговора признају се и извршавају ако су испуњени слjedeћи услови:

а) да је одлука правноснажна и извршна по закону државе уговорнице на чијој је територији донесена;

б) да по закону стране уговорнице у којој се признање, односно извршење тражи, доношење одлуке у тој правној ствари није у искључивој надлежности домаћег суда или другог органа;

ц) да је странка која није учествовала у поступку и против које је судска одлука донесена била уредно и благовремено позвана да учествује у поступку, односно у случају процесне неспособности била правилно заступана, према закону стране уговорнице на чијој је територији одлука донесена;

д) да између истих странака у истој ствари на територији стране уговорнице у којој се признање, односно извршење тражи није од суда раније већ донесена правноснажна одлука или призната нека друга страна судска одлука;

е) да признање, односно извршење одлуке није у супротности са јавним поретком стране уговорнице у којој се признање, односно извршење тражи.

Члан 27.

Арбитражне одлуке

1. Страна уговорница, на својој територији, признаће и извршиће одлуке арбитражне институције (у даљем тексту: арбитражне одлуке), које су изречене на територији друге Стране уговорнице.

2. Признање и извршење, предвиђено у тачки 1. овог члана, одбиће се ако не буду испуњени слjedeћи услови:

а) арбитражна одлука није заснована на писаном споразуму, којим су се странке договориле да поднесу све парнице (спорове) или неке парнице, које се могу појавити између њих у односу на законске уговорне или неугговорне односе (у даљем тексту: Конвенција о арбитражи);

б) Конвенција о арбитражи није валидна према закону Стране уговорнице у којој се захтијева признање и извршење;

- ц) арбитражна институција није изабрана или арбитражна расправа није извршена, у складу са Конвенцијом о арбитражи;
- д) арбитражна институција је прекршила своје границе надлежности, које су одређене Конвенцијом о арбитражи;
- е) арбитражну одлуку је поништио или суспендовао орган Стране уговорнице у којој је одлука изречена.

3. У ситуацији када је арбитражна институција прекршила своје границе надлежности, које су одређене Конвенцијом о арбитражи, онда ће арбитражна одлука бити призната и извршена само у дијелу за који је институција овлашћена, ако су сви остали услови испуњени.

Члан 28.

Захтјев за признање и извршење

1. Захтјев за признање и извршење судске и арбитражне одлуке заинтересована странка подноси надлежном суду стране уговорнице у којој се тражи признање и извршење или надлежном суду стране уговорнице гдје је одлука донесена, који ће захтјев доставити на начин предвиђен чланом 4. овог уговора.

2. Уз захтјев за признање и извршење судске одлуке прилажу се:

- а) оригинал или овјерени препис судске одлуке или поравнања са потврдом да је одлука правноснажна и извршна, ако то не произилази из одлуке;
- б) потврда да је странка која није учествовала у поступку и против које је одлука донесена била уредно и благовремено позвана да учествује у поступку, односно да је процесно неспособна странка била правилно заступана у складу са законом стране уговорнице чији је орган донио одлуку;
- ц) оригинал или овјерени препис споразума о надлежности изабраног суда.

Члан 29.

Поступак за признање и извршење

1. Поступак за признање и извршење одлуке регулисан је законодавством Стране уговорнице на територији на којој се тражи признање и извршење.

2. Ако одлука садржи рјешења о различитим циљевима захтјева који су раздвојиви, признање и извршење се може договорити одвојено.

3. Суд сће одлучити о прихватљивости демарша за признање и извршење, узимајући у обзир услове који су наведени у члановима 27. и 28. овог уговора.

Члан 30.

Ефекти одлуке о признању и извршењу на територији Замољене Стране

Коначне одлуке, које су већ признате и прихваћене за извршење, имају једнаке ефекте као и оне које су донијели надлежни органи замољене државе.

ГЛАВА V
ПРАВНА ПОМОЋ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Члан 31.

Правна помоћ у кривичним стварима

1. Општи облици правне помоћи нарочито обухватају: вођење и завршавање одређених поступака, кривичне истраге, утврђивање чињеница и испитивање лица, заплјену и привремено одузимање предмета, достављање списа, писаних докумената и других предмета, који су у вези са кривичним поступком у Држави молитељици.
2. Уз замолнице за заплјену, привремено одузимање имовине или испитивање лица или доказа, надлежни орган државе молитељице ће приложити овјерену копију акта у вези са извршењем тих радњи, издате од стране суда или другог надлежног органа.
3. Предмети и докуменати, који су достављени при удовољењу замолници, ће вратити замољена Држава, што је прије могуће, Држави молитељици, ако их се ова посљедња не одрекне.

Члан 32.

Позив

Мјере присиле не могу бити назначене у позиву упућеном осумњиченом и окривљеном лицу, жртви, свједоку, вјештаку или другим учесницима, у случају да се не појаве пред судом. Санкција не може бити примијењена у односу на лица која се не појаве пред судом.

Члан 33.

Привремени трансфер затворених лица

1. Када суд или надлежни орган Стране уговорнице позове лице које је притворено на територији друге Стране уговорнице као свједока или за суочавање, лице може бити привремено пребачено у државу молитељицу, ако на то пристане.
2. Држава молитељица је дужна да врати привремено пребачено лице у временском периоду који је назначила замољена Држава.
3. Трансфер може бити одбијен:
 - а) ако се притворено лице не слаже;
 - б) ако ће се, у случају трансфера, његов притвор продужити;
 - ц) ако, по мишљењу замољене Државе, постоји неколико важних разлога да одбије трансфер овог лица у Државу молитељицу.

4. Трансфер може бити одложен, ако је присуство притвореног лица потребно у кривичном поступку на територији замољене Државе.

5. Ако трећа држава мора да пребаци притворено лице са територије једне Стране уговорнице на територију друге Стране уговорнице, она ће примијенити одредбе овог Уговора и одобрити транзит тог лица, у случају да он није држављанин те државе.

6. У случајевима из тачке 1. овог члана, пребачено лице мора бити у притвору на територији Државе молитељице или, у случају из тачке 5. овог члана, на територији државе замољене за транзит, осим у случајевима када држава замољена за транзит није тражила ослобађање тог лица.

7. Ако органи замољене Државе удовоље замолници, Држава молитељица је у обавези да задржи лице у притвору за вријеме боравка на њеној територији и послеје предузетих радњи правне помоћи, да га врате одмах у замољену Државу, под условом да се не тражи пуштање на слободу.

8. Пребачено лице је под заштитом која је прописана чланом 15. овог Уговора.

Члан 34. Заштите личне слободе

1. Лице, позвано на суд Државе молитељице или да му се суди за дјела за која је одговоран, без обзира на своје држављанство, не може бити ухапшено или да се против њега покрене кривични поступак, не може бити притворено или ограничено у својој личној слободи за дјела која нису наведена у позиву или су изостављена у току периода који је претходио његовом одласку из Држава молитељице.

2. Ограничење слободе је дозвољено ако позвано лице, иако његово присуство више није потребно, остане више од 15 дана на територији Државе молитељице, иако је могло да напусти ту територију или се добровољно врати на територију Државе молитељице, након што ју је напустило.

Члан 35. Присуство при извршавању радњи правне помоћи

1. На основу образложеног захтјева централног органа Државе молитељице, централни орган замољене Државе ће дати информације о мјесту и времену извршења замолнице.

2. Представници надлежних органа Државе молитељице, лица укључена у кривични поступак, као и њихови законски заступници могу бити присутни при извршавању процесних радњи, уз сагласност надлежног органа замољене Државе. Ова лица су заштићена у складу са чланом 15. овог Уговора.

3. Сагласност за присуство представника надлежних органа Држава молитељице, у смислу тачке 2. овог члана, даје орган замољене Државе који је надлежан за удовољавања замолници.

Члан 36. Обавјештења из казнене евиденције

1. Стране уговорнице се узајамно информишу о свим казнама изреченим њиховим држављанима, које се уносе у казнене евиденције. Стране уговорнице ће једном годишње

достављати из воде из казнене евиденције органима власти наведеним у члану 3. овог Уговора.

2. Државе уговорнице ће обезбиједити, на захтев, информације о грађанима друге Стране уговорнице који су или су били под кривичном истрагом на територији друге Стране уговорнице.

Члан 37.

Посебни начини пружања правне помоћи Саслушавање путем видео-конференције

1. Када лице са територије једне Стране уговорнице треба да свједочи или да вјештачи пред судовима друге Стране уговорнице, али њено присуство није неопходно или није могуће, надлежни орган дотичне Стране уговорнице може захтијевати саслушање путем видео-конференције, под условима утврђеним у ставовима 2. до 7.

2. Замољена Држава сће дозволити саслушање путем видео-конференције, ако није у супротности са основним принципима њеног законодавства и под условом да посједује неопходна техничка средства за ову врсту саслушања. Ако замољена Држава не посједује неопходна техничка средства, Држава молитељица може да јој стави на располагање одговарајућа средства, у складу са овим Уговором.

3. Држава молитељица, заједно са захтјевом за саслушање путем видео-конференције, ће такође доставити информације о разлозима зашто присуство лица које треба да свједочи или да вјештачи није могуће, као и име суда и лица присутних на саслушању.

4. Суд замољене Државе ће позвати лица у складу са својим законима.

5. Током испитивања путем видео-конференције, слиједесћа правила се примјењују:
а) надлежни суд или орган замољене Државе ће бити присутан на саслушању уз помоћ преводиоца, ако је потребно, и биће одговоран за утврђивање идентитета испитиваних лица, као и за поштовање основних принципа свог законодавства. Ако суд или надлежни орган замољене Државе сматра да су основни принципи његовог законодавства нарушени, одмах ће бити предузете потребне радње за испитивања у складу са овим принципима;

б) надлежни органи Државе молитељице и замољене Државе, ако је потребно, договориће се о заштитним мјерама за испитивана лица;

ц) саслушање директно води суд или надлежни орган замољене Државе, у складу са својим законима и инструкцијама тог органа;

д) на захтев Државе молитељице или испитиваног лица, ако је потребно, замољена Држава ће осигурати тумача за испитивано лице;

е) лице које се саслушава се може позвати на своје право да не свједочи по закону замољене Државе.

6. Без промјене договорене мјере за заштиту лица, суд или надлежни орган ће навести, у записнику о испитивању, дан и датум испитивања, све дате заклетве и информације о техничким условима испитивања. Овлаштена институција замољене Државе ће потврдити

да је испитивање учињено без застрашивања лица или примјене силе над испитиваним лицем. Овлаштена институција замољене Државе ће доставити поменути документ надлежној институцији Државе молитељице.

7. У случајевима када вјештаци и свједоци, који су саслушавани у складу са овим чланом, упркос обавезе да свједоче, одбију да свједоче или дају лажне изјаве, свака од Страна уговорница предузеће неопходне мјере како би се обезбиједила примјена њеног националног законодавства, на исти начин као када се испитивање врши пред њеним надлежним органима.

8. Према могућностима и одговору надлежног суда, стране уговорнице могу путем видео-конференције примјењивати одредбе овог члана на оптужена и осумњичена лица. У овом случају, укључена лица се морају сложити са условима испитивања, у складу са својим националним законодавством и међународним документима, којима су обје државе потписнице. У случају испитивање поменутих лица, присуство њихових правних заступника мора бити обезбијеђено пред надлежним органима државе молитељице. Испитивање осумњичених и оптужених лица је дозвољено само уз њихову сагласност.

9. Трошкове остварене видео конференције или приступ средствима комуникације у замољеној Држави, трошкове тумачења и вјештачења, путне трошкови преводилаца и вјештака плаћа Држава молитељица, осим случаја када замољена Држава, у потпуности или дјелимично, одустаје од накнаде ових трошкова.

Члан 38.

Преузимање кривичног гоњења

1. Ако држављанин једне Стране уговорнице, или лице које има пребивалиште на њеној територији почини кривично дјело на територији друге Стране уговорнице, и ако је дјело кажњиво по закону обје државе, Страна уговорница на територији на којој је дјело почињено, може тражити од друге Стране уговорнице да преузме кривично гоњење.

2. Надлежни органи замољене Државе ће спроводити кривични поступак, у складу са одредбама закона те државе.

Члан 39.

Садржај замолнице за преузимање кривичног гоњења

1. Замолница за преузимање кривичног гоњења ће укључити чињеничну ситуацију, као и личне податке о кривљеном лицу, његово држављанство, пребивалиште и ли бораваште. Замолница ће имати сљедећу пратећу документацију:

а) оригинална документа или овјерене копије;

б) податке о држављанству, пребивалишту или боравишту лица за које се тражи преузимање кривичне истраге;

ц) извод из кривичног законодавства државе молитељице у погледу одређеног кривичног предмета.

2. Замољена Држава обавјештава Државу молитељицу о преузимању кривичног гоњења. Ако замољена Држава не удовољи замолници за преузимање кривичног гоњења, одмах ће о томе обавијестити Државу молитељицу и вратити јој документе приложене уз замолницу.

Члан 40.

Одбијање преузимања кривичног гоњења

Надлежни органи Државе молитељице могу одбити извршење мјера кривичног гоњења у вези дјела које је наведено у замолници за преузимање кривичног гоњења. Ове мјере се дефинитивно одбијају у сљедећим случајевима:

- а) ако је суд или надлежни орган замољене Државе обуставио кривични поступак због недостатка доказа, или почињено дјело не представља кривично дјело;
- б) ако је оптужено лице из замољене Државе правоснажно ослобођено;
- ц) ако је судска одлука замољене Државе већ извршена или не може бити извршена по закону и такође као резултат акта о помиловању или амнестији;
- д) ако је одлука истекла према закону замољене Државе.

Члан 41.

Размјена информација у вези са кривичним гоњењем

Замољена држава обавјештава Државу молитељицу о резултатима кривичног гоњења и, стога, доставља документе који потврђују њен успјех или неуспјех, који су овјерени на адекватан начин.

Члан 42.

Одбијање пружања правне помоћи

1. Поред опћих разлога за пружање правне помоћи, који су наведени у члану 12. овог Уговора, замољена Држава може да одбије да пружи правну помоћ у сљедећим кривичним стварима:

- а) ако дјело које је наведено у замолници није кажњиво према закону замољене Државе;
- б) ако је дјело само кривично дјело против обавезног служења војног рока;
- ц) ако дјело представља политичко дјело или је повезано са таквим дјелом.

2. У циљу примјене тачке 1. овог члана, сљедећа дјела неће се сматрати политичким кривичним дјелима:

- а) злочини против човјечности, који су регулисани Конвенцијом о спречавању и сузбијању геноцида, усвојеној на Генералној скупштини Уједињених нација, и потписаној 09.12.1948.;
- б) злочини, који су дефинисани у члану 50. Женевске конвенције из 1949. године, за побољшање стања рањених и болесних у оружаним снагама на терену, Женевска конвенција из 1948. године, за побољшање стања рањеника, болесника и бродоломника припадника оружаних снага на мору, у члану 130. Женевске конвенције из 1949. године, у односу на заштиту цивилних лица у вријеме рата;
- ц) сва кршења закона ратовања који су на снази на почетку примјене овог Уговора и обичаја рата који постоје у том тренутку.

ГЛАВА VI ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 43. Примјена

1. Стране уговорнице се обавезују да дјелују тако што ће поштовати одредбе Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода док примјењују одредбе овог Уговора.
2. На основу овог Уговора, државе ће пружати правну помоћ само на територијама под контролом надлежних органа Страна уговорница.

Члан 44. Дејство уговора

Овај уговор неће утицати на постојеће обавезе Страна уговорница, које проистичу из међународних уговора на снази чије потписнице су Стране уговорнице.

Члан 45. Рјешавање спорова

1. Сваки спор који проистекне из примјене овог Уговора биће ријешен дипломатским путем.
2. Овај Уговор може бити измијењен и допуњен, на исти начин предвиђен за ступање на снагу овог уговора.

Члан 46. Важење уговора

1. Овај Уговор је закључен на неодређено време и ступа на снагу даном посљедњег писаног обавјештења достављеног путем дипломатских канала о завршетку интерне процедуре Страна уговорница неопходне за његово ступања на снагу.
2. Свака Страна уговорница може отказати овај уговор писменим обавјештењем упућеним другој Страни уговорници. Отказ ступа на снагу након истека шест месеци, који ће почети од првог дана наредног мјесеца након писменог обавјештења.
3. Независно о отказу овог Уговора, све информације познате Странама уговорницама, у складу са одредбама овог Уговора, наставиће да се штите у складу са утврђеним одредбама до тренутка када Страна уговорница која је дала информацију не ослободи Страну уговорницу која је добила информацију те обавезе.

4. Отказ Уговора, у складу са овим чланом, неће утицати на спровођење пројеката и програма који су покренути у периоду његовог важења, ако се Стране уговорнице не договоре другачије.

Овај Уговор је потписан у _____, дана _____, у два истовјетна примјерка на енглеском језику и службеним језицима Страна уговорница: за Босну и Херцеговину, на српском, босанском и хрватском језику и за Републику Молдавију, на молдавском језику. При томе су сви текстови једнако вјеродостојни. У случају одступања у тумачењу, као мјеродаван, узима се текст на енглеском језику.

ЗА БОСНУ И ХЕРЦЕГОВИНУ

ЗА РЕПУБЛИКУ МОЛДАВИЈУ
